

ЗАКОН

О ЕЛЕКТРОНСКОМ ФАКТУРИСАЊУ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се издавање, слање, пријем, обрада, чување, садржина и елементи електронских фактура, у трансакцијама између субјеката јавног сектора, између субјеката приватног сектора, односно између субјекта јавног и субјекта приватног сектора и друга питања која су од значаја за електронско фактурисање.

Значење појединих појмова

Члан 2.

Поједини појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) „трансакција” је трансакција са накнадом, односно трансакција без накнаде између субјеката јавног сектора, између субјеката приватног сектора, односно између субјекта јавног сектора и субјекта приватног сектора, која се односи на испоруку добара, односно пружање услуга, укључујући и авансно плаћање;

2) „субјект јавног сектора” означава општи ниво државе у смислу закона који уређује буџетски систем, односно јавно предузеће у смислу закона који уређује јавна предузећа, које није обухваћено општим нивоом државе;

3) „субјект приватног сектора” је обвезник пореза на додату вредност, осим субјекта јавног сектора;

4) „добровољни корисник система електронских фактура” је обвезник пореза на приход од самосталне делатности у смислу закона који уређује порез на доходак грађана и обвезник пореза на добит правних лица у смислу закона који уређује порез на добит правних лица, осим субјекта јавног и приватног сектора, који се у складу са овим законом пријавио за коришћење система електронских фактура и на којег се сходно примењују одредбе овог закона које се примењују на субјекта приватног сектора;

5) „електронска фактура” је захтев за исплату по основу трансакција са накнадом, сваки други документ који утиче на исплату, односно висину исплате, фактура која се издаје за промет без накнаде, као и примљене авансе, који су издати, послати и примљени у структурираном формату који омогућава потпуно аутоматизовану електронску обраду података преко система електронских фактура;

6) „централни информациони посредник” је надлежна јединица, у оквиру министарства надлежног за послове финансија, која води регистар информационог посредника, управља системом електронских фактура и одговорна је за његово функционисање;

7) „информациони посредник” је правно лице кога, после добијене сагласности министарства надлежног за послове финансија, субјект јавног сектора може у складу са уговором ангажовати за услуге издавања, евидентирања, обраде, слања и примања електронских фактура и пратеће документације, а субјект приватног сектора и добровољни корисник система електронских фактура може у складу са уговором ангажовати за услуге

издавања, евидентирања, обраде, слања, примања и чувања електронских фактура и пратеће документације;

8) „систем електронских фактура” је информатичко-технолошко решење којим управља централни информациони посредник и преко кога се врши слање, пријем, евидентирање, обрада и чување електронских фактура;

9) „систем за управљање фактурама” је систем за управљање пословним процесима, односно пословним процесима верификације фактура од стране субјекта јавног сектора са више нивоа сагласности, а који не поседују свој систем или део система за управљање фактурама;

10) „издавалац електронске фактуре” је субјект приватног сектора и добровољни корисник система електронских фактура, који непосредно издаје, шаље и чува електронску фактуру, преко система електронских фактура, односно у чије име информациони посредник у складу са уговором издаје, шаље и чува преко система електронских фактура електронску фактуру, као и субјект јавног сектора, који непосредно издаје, шаље и чува електронску фактуру, преко система електронских фактура, односно у чије име информациони посредник у складу са уговором издаје и шаље електронску фактуру, преко система електронских фактура;

11) „прималац електронске фактуре” је субјект јавног сектора, субјект приватног сектора и добровољни корисник система електронских фактура, који прима електронску фактуру преко система електронских фактура, односно у чије име информациони посредник у складу са уговором прима електронску фактуру, преко система електронских фактура;

12) „европски стандард електронског фактурисања” је стандард донет од стране Европског комитета за стандардизацију (ЦЕН) на основу налога Европске комисије;

13) „српски стандард електронског фактурисања” представља стандард донет од стране националног тела за стандардизацију у Републици Србији.

Обавеза издавања електронске фактуре

Члан 3.

Обавезу издавања електронске фактуре имају:

- 1) субјекти приватног сектора по основу међусобних трансакција;
- 2) субјект приватног сектора по основу трансакције са субјектом јавног сектора;
- 3) субјект јавног сектора по основу трансакције са субјектом приватног сектора;
- 4) субјекти јавног сектора по основу међусобних трансакција;
- 5) порески пуномоћник страног лица у Републици Србији, у смислу прописа којима се уређује порез на додату вредност, по основу трансакција са субјектима приватног и јавног сектора.

Изузетно од става 1. овог члана, обавеза издавања електронске фактуре не постоји за:

- 1) промет на мало и примљени аванс за промет на мало у складу са законом који уређује фискализацију;
- 2) уговорну обавезу усмерену према корисницима средстава из међународних оквирних споразума;

3) набавку, модернизацију и ремонт наоружања и војне опреме, набавку безбедносно осетљиве опреме, као и са њима повезаним набавкама добара и услуга.

Посебна обавеза електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност

Члан 4.

Обавезу електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у систему електронских фактура има порески дужник у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, који је обвезник пореза на додату вредност, као и субјект јавног сектора, правно лице, односно предузетник који није обвезник пореза на додату вредност, осим:

1) обвезника пореза на додату вредност за промет добара и услуга које је извршио, укључујући и примљени аванс за тај промет, за који издаје електронску фактуру у складу са овим законом;

2) пореског дужника за увоз добара.

За промет на мало и примљени аванс за промет на мало у складу са законом којим се уређује фискализација, који врши обвезник пореза на додату вредност, постоји обавеза евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у систему електронских фактура из става 1. овог члана искључиво ако за тај промет, укључујући и примљени аванс, не постоји обавеза издавања фискалног рачуна у складу са законом којим се уређује фискализација.

Електронско евидентирање обрачуна пореза на додату вредност из става 1. овог члана врши се појединачно, по свакој обавези, а из става 2. овог члана збирно, за све обавезе, исказивањем података о основици и обрачунатом порезу на додату вредност, посебно по пореским стопама.

Изузетно од става 1. овог члана, обавезу електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у систему електронских фактура има и обвезник пореза на додату вредност за промет добара и услуга који врши без накнаде, за који је порески дужник у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, ако за тај промет не издаје рачун у складу са тим законом.

Обавеза електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у име лица из ст. 1. и 2. овог члана може се уговором пренети информационом посреднику.

Електронско евидентирање обрачуна пореза на додату вредност у систему електронских фактура врши се за порески период у року за подношење пореске пријаве, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Актом министра надлежног за послове финансија ближе се уређују начин и поступак електронског евидентирања обрачуна пореза на додату вредност у систему електронских фактура.

Систем електронских фактура

Члан 5.

Систем електронских фактура обавезно користе субјект јавног сектора и субјект приватног сектора у складу са чл. 3. и 4. овог закона.

Субјект јавног сектора приступа и користи систем електронских фактура за издавање, слање, пријем и чување електронских фактура.

Субјект приватног сектора приступа и користи систем електронских фактура за издавање, слање, пријем и чување електронских фактура, непосредно или преко информационог посредника.

Изузетно од става 1. овог члана, добровољни корисник система електронских фактура може приступити и користити систем електронских фактура за издавање, слање, пријем и чување електронских фактура, непосредно или преко информационог посредника.

Добровољни корисник система електронских фактура може да се пријави за коришћење система електронских фактура приступањем систему електронских фактура на начин прописан овим законом.

У случају из става 5. овог члана, добровољни корисник система електронских фактура је у обавези да користи систем електронских фактура у текућој и наредној календарској години.

Коришћење података који су доступни у систему електронских фактура дозвољено је у складу са законом.

Актом министра надлежног за послове финансија ближе се уређују начин приступања и коришћења система електронских фактура, као и коришћења података у смислу става 7. овог члана.

II. ЕЛЕКТРОНСКА ФАКТУРА

Стандарди електронског фактурисања

Члан 6.

Електронска фактура у смислу овог закона издаје се и прима у складу са српским стандардом електронског фактурисања.

Систем електронских фактура омогућава непосредан пријем електронских фактура издатих у складу са европским стандардом електронског фактурисања по основу трансакције у којој се као издавалац електронске фактуре јавља страном лице, а као прималац електронске фактуре субјект јавног сектора, а свим примаоцима електронских фактура омогућава пријем електронских фактура преко информационог посредника, у складу са уговором.

Усклађеност електронске фактуре са српским стандардом електронског фактурисања из става 1. овог члана подразумева да електронска фактура садржи основне елементе из члана 7. овог закона, као и да је у складу са форматом и другим елементима српског стандарда електронског фактурисања.

Усклађеност електронске фактуре са европским стандардом електронског фактурисања из става 2. овог члана подразумева да електронска фактура садржи основне елементе европског стандарда електронског фактурисања, као и да је у складу са форматом као и другим елементима европског стандарда електронског фактурисања.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин примене стандарда електронског фактурисања.

Основни елементи електронске фактуре

Члан 7.

Електронска фактура уобичајено садржи:

- 1) назив, адресу, порески идентификациони број и матични број издаваоца електронске фактуре;
- 2) пословни рачун издаваоца електронске фактуре;

- 3) назив, адресу и порески идентификациони број и матични број примаоца електронске фактуре;
- 4) пословни рачун примаоца електронске фактуре;
- 5) редни број, датум и место издавања електронске фактуре;
- 6) датум испоруке добара, односно пружања услуга или авансне уплате;
- 7) износ авансних плаћања;
- 8) инструкције за плаћање;
- 9) податке о врсти и количини испоручених добара или врсти и обиму услуга;
- 10) износ основице пореза на додату вредност;
- 11) пореску стопу пореза на додату вредност;
- 12) износ пореза на додату вредност који је обрачунат на основицу;
- 13) укупан износ електронске фактуре;
- 14) напомену о одредби закона којим се уређује порез на додату вредност на основу које није обрачунат порез на додату вредност;
- 15) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Овај закон не утиче на примену одредаба закона којим се уређују обрачунавање и плаћање пореза на додату вредност и подзаконских аката усвојених на основу тог закона, као ни на примену одредаба закона којим се уређује рачуноводство у делу одредаба којим се уређује рачуноводствена исправа.

Актом министра надлежног за послове финансија ближе се уређују минимални садржај електронске фактуре неопходан за њено процесуирање кроз систем, случајеви у којима поједини елементи електронске фактуре могу бити изостављени, случајеви у којима је предвиђена обавеза исказивања додатних елемената, на основу других прописа којима се уређује издавање одређених врста фактура, као и форма и начин доставе пратеће и друге документације кроз систем електронских фактура.

Електронска фактура као веродостојна исправа

Члан 8.

Електронска фактура, у складу са законом којим се уређује поступак извршења, представља веродостојну исправу, ако је од стране издаваоца електронске фактуре или информационог посредника у његово име послата примаоцу електронске фактуре преко система електронских фактура.

III. ПОСТУПАЊЕ СА ЕЛЕКТРОНСКИМ ФАКТУРАМА

Издавање и пријем електронске фактуре

Члан 9.

Издавалац електронске фактуре дужан је да изда електронску фактуру у складу са српским стандардом електронског фактурисања.

Прималац електронске фактуре дужан је да прими електронску фактуру издату у складу са српским стандардом електронског фактурисања.

Прималац електронске фактуре који је субјект јавног сектора, дужан је да непосредно прими и електронску фактуру издату у складу са европским стандардом електронског фактурисања по основу трансакције у којој се као издавалац јавља страни лице.

Послови из ст. 1–3. овог члана који се односе на субјекте јавног сектора и субјекте приватног сектора могу се уговором поверити информационом посреднику.

Актом министра надлежног за послове финансија уређују се начин и поступак регистравања за приступ систему електронских фактура.

Прихватање и одбијање електронске фактуре

Члан 10.

Прималац електронске фактуре проверава послату електронску фактуру приступом систему електронских фактура непосредно или преко информационог посредника и прихвата је или одбија у року од петнаест дана од дана пријема електронске фактуре.

Ако прималац електронске фактуре који је субјект јавног сектора не прихвати или не одбије електронску фактуру издату од стране издаваоца електронске фактуре, непосредно или преко информационог посредника, електронска фактура се по истеку рока из става 1. овог члана сматра прихваћеном.

Ако прималац електронске фактуре који је субјект приватног сектора не прихвати или не одбије издату електронску фактуру, непосредно или преко информационог посредника, прималац ће, по истеку рока из става 1. овог члана, бити поново обавештен да је електронска фактура издата.

Ако прималац електронске фактуре из става 3. овог члана не прихвати или не одбије електронску фактуру у року од пет дана од дана добијања поновног обавештења да је електронска фактура издата, електронска фактура, по истеку овог рока, сматра се одбијеном.

Електронска фактура сматра се достављеном у тренутку издавања у складу са овим законом.

Систем за управљање фактурама

Члан 11.

Служба Владе надлежна за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање система електронске управе успоставља и управља системом за управљање фактурама.

Субјект јавног сектора који има више нивоа сагласности, а који не поседује свој систем или део система за управљање фактурама, код пословних процеса верификације електронске фактуре, може да прими електронске фактуре коришћењем система за управљање фактурама.

Актом Владе ближе се уређују начин и услови коришћења система за управљање фактурама.

Централни информациони посредник

Члан 12.

Централни информациони посредник управља системом електронских фактура и одговоран је за његово функционисање.

Централни информациони посредник води Регистар информационих посредника који су добили сагласност министарства надлежног за послове финансија.

Актом министра надлежног за послове финансија ближе се уређује начин поступања Централног информационог посредника у обављању послова из ст. 1. и 2. овог члана.

Информациони посредник

Члан 13.

За обављање послова информационог посредника потребна је сагласност министарства надлежног за послове финансија.

Министарство надлежно за послове финансија може одузети сагласност из става 1. овог члана.

Актом Владе ближе се уређују поступак и услови за давање и одузимање сагласности за обављање послова информационог посредника.

Решење министарства надлежног за послове финансија којим се даје или одузима сагласност за обављање послова информационог посредника је коначно даном доношења и против њега се може покренути управни спор.

Субјект јавног сектора послове у вези са издавањем, слањем и примањем електронских фактура може да повери информационом посреднику који поседује сагласност министарства надлежног за послове финансија.

Субјект приватног сектора послове у вези са издавањем, слањем, примањем и чувањем електронских фактура може да повери информационом посреднику који поседује сагласност министарства надлежног за послове финансија.

Обвезник електронског евидентирања из члана 4. овог закона, може да повери информационом посреднику и извршење посебне обавезе електронског евидентирања.

Однос између издаваоца електронске фактуре или примаоца електронске фактуре, са једне стране, и информационог посредника, са друге стране, уређује се уговором.

Уговором између издаваоца електронске фактуре и информационог посредника не може се предвидети одговорност информационог посредника за садржину електронске фактуре и пратеће докуменатације.

Информациони посредник је одговоран ако својим пружањем услуге издавања, евидентирања, обраде, слања, примања и чувања електронске фактуре и пратеће документације угрози безбедност и функционисање система електронских фактура.

Заштита података

Члан 14.

Информациони посредник, централни информациони посредник и субјекти овлашћени да приступају систему електронских фактура дужни су да обрађују податке о личности само у сврху одређену овим законом и штите их у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Централни информациони посредник и информациони посредник дужни су да предузимају мере заштите од безбедносних ризика у складу са законом којим се уређује информациона безбедност.

Чување електронских фактура

Члан 15.

Електронска фактура издата или примљена од стране субјекта јавног сектора чува се трајно у систему електронских фактура.

Електронска фактура издата и примљена од стране субјекта приватног сектора чува се у року од десет година од истека године у којој је издата електронска фактура.

Електронска фактура издата и примљена од стране субјекта приватног сектора чува се у систему електронских фактура или у систему информационог посредника, који је ангажован за послове чувања од стране субјекта приватног сектора.

У случају спроведеног поступка стечаја, ликвидације или принудне ликвидације над информационом посредником, електронске фактуре које је информациони посредник чувао у име субјекта приватног сектора преносе се Централном информационом посреднику.

Веродостојност порекла и интегритет садржине електронске фактуре обезбеђује се од њеног издавања до истека рока до којег постоји обавеза њеног чувања.

Веродостојност порекла и интегритет садржине електронске фактуре обезбеђују се издавањем у формату прописаним овим законом, као и чувањем у формату погодном за електронско чување документа.

Субјект приватног сектора који је издао, односно примио електронску фактуру може одштампати електронску фактуру у једном или више примерака до истека рока за обавезно чување електронских фактура из става 2. овог члана, на начин који обезбеђује веродостојност порекла и интегритет садржине одштампане фактуре.

Фактура у папирном облику из става 7. овог члана сматра се аутентичном и после истека рока за обавезно чување електронских фактура из става 2. овог члана.

Актом Владе ближе се уређују услови и начин чувања електронских фактура, начин обезбеђивања веродостојности и интегритета садржине фактура у папирном облику, као и услови и начин стављања на увид електронских фактура на основу захтева надлежног органа.

IV. ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Вршење и обавезе приликом вршења инспекцијског надзора

Члан 16.

Инспекцијски надзор над применом овог закона у погледу усклађености електронских фактура са српским стандардом електронског фактурисања врши министарство надлежно за послове финансија.

На питања инспекцијског надзора, која нису уређена овим законом, примењују се одредбе закона којим се уређује инспекцијски надзор.

Члан 17.

Издавалац електронске фактуре, прималац електронске фактуре, централни информациони посредник и информациони посредник дужни су да у циљу несметаног вршења инспекцијског надзора и прикупљања података од значаја за вршење инспекцијског надзора над одређеним субјектом надзора омогуће лицу које врши инспекцијски надзор, увид у податке о пословању,

пословну документацију, пратећу техничку опрему и уређаје који су у вези са обавезама прописаним законом.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

Новчаном казном у износу од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице - субјект приватног сектора, односно јавно предузеће ако:

- 1) повреди обавезу издавања електронске фактуре (члан 3. став 1);
- 2) користи податке који су доступни у систему електронских фактура у сврхе које нису прописане законом (члан 5. став 7);
- 3) не прими електронску фактуру у складу са овим законом (члан 9. ст. 2. и 3).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник - субјект приватног сектора новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара.

За прекршај из става 1. овога члана казниће се одговорно лице правног лица - субјекта приватног сектора, односно јавног предузећа, новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 19.

Новчаном казном у износу од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај информациони посредник који пружањем услуга издавања, евидентирања, обраде, слања, примања или чувања електронске фактуре и пратеће документације угрози безбедност и функционисање система електронских фактура (члан 13. став 10).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице информационог посредника новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 20.

Новчаном казном у износу од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице - субјект приватног сектора ако не чува електронску фактуру у складу са овим законом (члан 15).

За прекршај из става 1. овога члана казниће се одговорно лице правног лица - субјекта приватног сектора новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник - субјект приватног сектора - новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара.

Члан 21.

Новчаном казном у износу од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај издавалац електронске фактуре, прималац електронске фактуре и информациони посредник ако не омогуће лицу које врши инспекцијски надзор, у циљу несметаног вршења инспекцијског надзора и прикупљања података од значаја за вршење инспекцијског надзора над одређеним субјектом надзора, увид у податке о пословању, пословну документацију, пратећу техничку опрему и уређаје који су у вези са обавезама прописаним чланом 17. овог закона.

За прекршај из става 1. овога члана казниће се одговорно лице правног лица - субјекта приватног сектора новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник - субјект приватног сектора - новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење прописа

Члан 22.

Подзаконски акти предвиђени овим законом донеће се у року од шест месеци од ступања на снагу овог закона.

Престанак важења одредаба других закона

Члан 23.

Одредбе члана 2. тачка 9), члана 4а ст. 1–4, члана 4б, члана 4в ст. 1, 2. и 4, члана 4г и члана 12. ст. 6–9. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15, 113/17 и 91/19) и члана 8. ст. 1. и 3. Закона о изменама и допуни Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, број 91/19) престају да важе 31. децембра 2021. године.

Одредбе члана 8. став 2. Закона о изменама и допуни Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, број 91/19) и члана 9. став 3. и члана 64. став 3. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС”, број 73/19) престају да важе даном ступања на снагу овог закона.

Почетак примене

Члан 24.

Систем електронских фактура може да користи субјект јавног сектора и субјект приватног сектора по успостављању техничко-технолошких услова.

Обавеза субјекта јавног сектора да прими и чува електронску фактуру издату у складу са овим законом, као и обавеза издавања електронске фактуре другом субјекту јавног сектора, примењују се од 1. јануара 2022. године.

Обавеза субјекта јавног сектора да изда електронску фактуру субјекту приватног сектора, у складу са овим законом, примењује се од 1. јула 2022. године.

Обавеза субјекта јавног сектора да електронски евидентира обрачун пореза на додату вредност у смислу члана 4. овог закона, примењује се од 1. јануара 2022. године.

Обавеза субјекта приватног сектора да изда електронску фактуру субјекту јавног сектора, у складу са овим законом, примењује се од 1. јануара 2022. године.

Обавеза субјекта приватног сектора да прими и чува електронску фактуру издату од стране субјекта јавног сектора, као и електронске фактуре издате од стране субјекта приватног сектора примењује се од 1. јула 2022. године.

Одредбе овог закона које се односе на обавезу издавања и чувања електронске фактуре у трансакцијама између субјеката приватног сектора примењују се од 1. јануара 2023. године.

Обавеза електронског евидентирања у вези са трансакцијама из члана 4. овог закона, осим трансакција у којима је једна од страна субјект јавног сектора, примењује се од 1. јануара 2023. године.

Ступање на снагу

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.